

D E K R E T

z dnia 6 września 1951 r.

o szczególnych uprawnieniach i ulgach dla żołnierzy kadrowej służby wojskowej i ich rodzin.

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 26 maja 1951 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 235) Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Żołnierzom kadrowej służby wojskowej oraz członkom ich rodzin przysługują szczególne uprawnienia i ulgi określone w niniejszym dekreście, niezależnie od uprawnień i ulg przewidzianych w innych przepisach.

Art. 2. 1. Członkami rodziny żołnierza w rozumieniu niniejszego dekretu są: żona, dzieci—także dzieci przysposobione, pasierbowie oraz rodzice, jeżeli osoby te w chwili powołania żołnierza do służby pozostawały z nim we wspólnym gospodarstwie domowym i w przeważającej mierze były na jego utrzymaniu; jednakże rodziców zalicza się tylko pod warunkiem, że są niezdolni do pracy zarobkowej lub przekroczyli wiek: ojciec — 60, a matka — 50 rok życia.

2. W przypadkach wyjątkowych zasługujących na szczególnie uwzględnienie Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministrem Finansów może przyznać uprawnienia i ulgi przewidziane w niniejszym dekreście także innym członkom rodziny żołnierza, którzy w chwili powołania żołnierza do służby pozostawali z nim we wspólnym gospodarstwie domowym, byli na wyłącznym utrzymaniu żołnierza i są niezdolni do pracy zarobkowej.

3. Pozostawanie członków rodziny, o których mowa w ust. 1 i 2, na utrzymaniu żołnierza i we wspólnym gospodarstwie domowym, jak również niezdolność do pracy zarobkowej stwierdza prezydium gminnej (miej-

skiej) rady narodowej właściwej ze względu na miejsce zamieszkania rodziny żołnierza.

Art. 3. 1. Zakład pracy, który zatrudniał pracownika w chwili powołania go do odbycia kadrowej służby wojskowej, obowiązany jest przyjąć go z powrotem do pracy na stanowisko nie niższe od zajmowanego dotychczas w razie zgłoszenia się w ciągu 30 dni od zwolnienia z tej służby. Jeżeli jednak pracownik podczas odbywania służby wojskowej uzyskał inne lub wyższe kwalifikacje zawodowe, stwierdzone zaświadczeniem wojskowego komendanta rejonowego, zakład pracy względnie władza nadrzędna tego zakładu obowiązana jest za zgodą pracownika wyznaczyć go na stanowisko, które odpowiada nabytym w wojsku kwalifikacjom.

2. Jeżeli zakład pracy względnie władza nadrzędna tego zakładu nie jest w możności zatrudnienia pracownika stosownie do uzyskanych w wojsku kwalifikacji zawodowych, prezydium właściwej powiatowej rady narodowej bądź miejskiej rady narodowej miasta stanowiącego powiat lub Rady Narodowej m. st. Warszawy bądź miasta Łodzi obowiązane jest na wniosek zakładu pracy za zgodą pracownika skierować go do innego zakładu w tej samej miejscowości, który obowiązany jest zatrudnić go stosownie do posiadanych kwalifikacji.

3. Żołnierza zwolnionego z kadrowej służby wojskowej, który w chwili powołania go do tej służby nie był zatrudniony na podstawie umowy o pracę lub stosunku służbowego, prezydium właściwej powiatowej rady narodowej bądź miejskiej rady narodowej miasta stanowiącego powiat lub Rady Narodowej m. st. Warszawy bądź m. Łodzi obowiązane jest na jego prośbę zgłoszoną w ciągu 60 dni od dnia jego zwolnienia z tej służby skierować do wskazanego przez nie zakładu pracy,

który obowiązany jest zatrudnić zwolnionego żołnierza stosownie do posiadanych kwalifikacji stwierdzonych zaświadczeniem wojskowego komendanta rejonowego.

Art. 4. 1. Ilekroć obowiązujące przepisy uzależniają wysokość wynagrodzenia, wysokość zaopatrzenia emerytalnego na wypadek niezdolności do pracy lub starości albo też wymiar urlopu od ilości lat pracy w zakładzie pracy lub zawodzie, okres odbytej przez żołnierza po dniu wejścia w życie niniejszego dekretu kadrowej służby wojskowej zalicza mu się na równi z okresami pracy, o ile po odbyciu służby wojskowej zgłosił się do pracy w ciągu 30 dni od zwolnienia z tej służby (art. 3 ust. 1).

2. Żołnierzom odbywającym kadrową służbę wojskową w dniu wejścia w życie niniejszego dekretu zalicza się cały nieprzerwany okres ich służby.

Art. 5. 1. Członkom rodziny żołnierza zapewnia się bezpłatne korzystanie ze znajdujących się na terenie danego powiatu urzędzeń, służących pomocy lekarskiej oraz opiece nad matką i dzieckiem w zakresie, który ustali Minister Zdrowia w porozumieniu z Ministrami Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego.

2. Uprawnienie określone w ust. 1 przysługuje członkom rodziny przez czas odbywania przez żołnierza kadrowej służby wojskowej, jeżeli uprawnienia tego nie mają z innego tytułu (z tytułu własnej pracy i ubezpieczenia, otrzymywania renty itp.).

Art. 6. 1. Zabrania się usuwania z mieszkań w trybie administracyjnym członków rodziny żołnierza odbywającego kadrową służbę wojskową. Jeżeli w myśl przepisów szczególnych ważny interes publiczny wymaga takiego usunięcia, należy członkom rodziny dostarczyć mieszkanie zastępcze w obrębie tej samej miejscowości odpowiadające normom zaludnienia bądź powierzchni i nadające się do zajęcia ze względu na stan techniczny oraz zwrócić im rzeczywiste koszty przeprowadzki.

2. Przepis ust. 1 ma zastosowanie również do mieszkań służbowych i pracowniczych.

3. Przepisy artykułu niniejszego stosuje się tylko do tych członków rodziny żołnierza, którzy w chwili powołania go do służby zamieszkiwali z nim we wspólnym gospodarstwie domowym i w przeważającej mierze byli na jego utrzymaniu.

Art. 7. 1. Członkom rodziny prowadzącym gospodarstwo rolne żołnierza przyznaje się ulgi w podatku gruntowym oraz w wykonywaniu świadczeń w naturze na cele publiczne w wysokości i na zasadach, które na

okres od dnia 1 stycznia 1952 r. określi Rada Ministrów w drodze rozporządzenia.

2. Przepis ust. 1 stosuje się również do gospodarstwa rolnego należącego do członka rodziny żołnierza, jeżeli prowadzenie tego gospodarstwa i utrzymywanie rodziny zależne było w przeważającej mierze od pracy żołnierza.

Art. 8. Członkom rodziny żołnierza prowadzącym gospodarstwo rolne określone w art. 7 przysługuje pierwszeństwo w korzystaniu ze świadczeń pomocy sąsiedzkiej w rolnictwie i przy odbudowie wsi oraz w uzyskaniu przydziałów budulca i materiałów budowlanych jak również pomocy finansowej przeznaczonej dla gospodarstw chłopskich na ich odbudowę lub podniesienie produkcji na równi z innymi osobami, którym przysługuje pierwszeństwo do tych świadczeń i pomocy w myśl przepisów szczególnych.

Art. 9. Rada Ministrów może przyznać członkom rodzin żołnierzy odbywających kadrową służbę wojskową dalsze uprawnienia i ulgi oprócz przewidzianych w art. 5 — 8 (np. pierwszeństwo w umieszczaniu dzieci w żłobkach, przedszkolach itp.) oraz określić ich zakres i warunki korzystania z nich.

Art. 10. 1. Korzystanie przez członków rodziny z uprawnień i ulg przewidzianych w niniejszym dekrete następuje na podstawie zaświadczeń władz wojskowych wystawianych na okresy roczne a stwierdzających odbywanie przez żołnierza kadrowej służby wojskowej.

2. Minister Obrony Narodowej określi wzory zaświadczeń wymienionych w ust. 1 oraz władze wojskowe właściwe do ich wydawania.

Art. 11. Przewidziane w dekrete uprawnienia Ministra Obrony Narodowej i podległych mu władz wojskowych przysługują w stosunku do wojsk wewnętrznych Ministrowi Bezpieczeństwa Publicznego i podległym mu władzom.

Art. 12. Wykonanie dekretu porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i wszystkim ministrom.

Art. 13. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: *w z. E. Szyr*